

[Lange.]

mange Aar har følt, at det var en uretfærdig Behandling, det frie Erhverv var Genstand for med Hensyn til Beskatningsforholdene, at Brugsforeningerne stadig er skattefrie, kan jeg i hvert Fald ikke mene man kan udlægge som noget Misbrug. Vi haaber altsaa, at Spørgsmaalet vil blive taget op til Løsning, og at det vil blive en virkelig Løsning, det vil sige en Løsning, der giver en virkelig skattemæssig Ligestilling mellem Brugsforeningerne og det frie Erhvervsliv.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Martin Sørensen (Peterslund): Det foreliggende Lovforslag, der er vedtaget saa godt som enstemmigt i det andet høje Ting, har ligesom Lovforslaget om Forhøjelse af visse Forbrugsafgifter, der blev vedtaget her i Tinget den 4. Oktober, sin dystre Baggrund i Krigssituationen. Denne Skat ventes at ville give ca. 47 Mill. Kr., og sammen med Provenuet af Forhøjelsen af Afgifterne, der skulde blive 34 Mill. Kr., skulde det altsaa forøge Statskassens Indtægter med ca. 81 Mill. Kr.

Finansministeren oplyste i sin Finanslovtale i Folketinget, at man maatte regne med ekstraordinære Udgifter til Hær og Flaade til et Beløb af ca. 85 Mill. Kr. De ekstraordinære Forhøjelser af de direkte og indirekte Skatter, som Rigsdagen vedtager nu i Oktober, forslaar altsaa ikke til Dækning af de ekstraordinære Udgifter, som der paa det nuværende Tidspunkt stilles Krav om, og som Rigsdagen er gaaet med til under Hensyn til ydre og indre Forhold; der mangler 4 Mill. Kr., naar man faar samtlige Forbrugsafgifter ind, som det forudsættes. Heraf fremgaar, at Skatten ikke er for stor, men naar man ikke kan forudsætte — selv om man haaber det —, at de ekstraordinære Tilstande, hvori vi befinder os, vil ophøre foreløbig, maa vi regne med en Fortsættelse af ekstraordinære Udgifter til militære og andre Formaal, og Udgifter, som vil være stigende i Forhold til Krigstilstanden. Man kan altsaa vente yderligere Krav til Skatteyderne, baade indirekte og direkte Skatter. Derfor vil det ogsaa være urigtigt at henlægge Oprævningen til et senere Tidspunkt.

Anledningen til de nye Skatter er som nævnt de ekstraordinære Militærudgifter. Jeg hilser med Tilfredshed, at Dækningen af disse Merudgifter sker ved Skatter i Stedet for ved Laan og foreslaas straks,

naar Oversigt over Udgifterne foreligger. Militærudgifterne — deres Nødvendighed i øvrigt uførtalt — aflejrer som Regel ikke ved deres Anvendelse en Forøgelse af Aktiver af blivende Værdi, og det maa være en meget stærk Begrundelse for at dække disse Udgifter ved Skatter, altsaa ud af Borgernes løbende Indtægter, i Stedet for at belaste en ukendt Fremtid med Renter og Afdrag til Afvikling af optagne Laan. Jo højere Militærudgifter, des højere Skatter. Det ene er en Følge af det andet.

Grundlaget for den Skatteudskrivning, som foreslaas, kan næppe være bedre. Intet af Partiernes har da heller foreslaaet en Ændring. Princippet med den progressive Skala, en Skala, hvorefter den mindste Indtægt skal betale 40 Øre af 100 Kr., medens den største Indtægt skal betale 25 Kr. af 100 Kr. er oplagt rigtigt. Hvorvidt Skalaen for Progressionen kunde være anderledes opbygget, vil der være og vil formentlig altid blive delte Meninger om. Vi maa mene, at det er et af de Punkter, Skattekommissionen overvejer.

At Lovforslaget vil fritage de helt smaa Indtægter for Forhøjelse, er praktisk og vil være en stor Lettelse baade for os, der skal regne Skatten ud, og for Administrationen, der skal opkræve og føre Kontrol. Det Provenu, Staten her gaar Glip af, vil ikke andrage Beløb, der staar i Forhold til det forøgede Arbejde ved at opkræve de mange smaa Beløb.

Som Bilag til den Betænkning, Folketingsudvalget har afgivet, er optrykt en Henvendelse, som Tolvmandsforeningerne har tilsendt Folketingsudvalget, og hvori gøres Indsigelse imod, at Skatteforhøjelsen søges indvundet i Form af direkte Skat paa Formue og Indkomst i Stedet for gennem indirekte Skat. Tolvmandsforeningerne besværer sig navnlig over, at Formueskatten foreslaas forøget. Det er for øvrigt et Standpunkt, som er tiltraadt af den ærede konservative Ordfører (Lange), idet han mente, at den væsentligste Indvending mod den foreslaaede Skatteforhøjelse grundede sig paa Forslaget om Forhøjelse af Formueskatten. Nu kan man naturligvis ikke forkaste den Betragtning, at en Skatteudskrivning paa Formuer, der intet Udbytte giver, medfører Nedgang af Formuen, for saa vidt der ikke indgaar Indtægter fra andre Kilder, og da Samfundet selvfølgelig er interesseret i, at der sker en passende Opsparing, som kan tilvejebringe Kapital til en Udvidelse af Samfundets Behov, kan der heri ligge en Anke mod denne Skatteform. Her i vort Samfund er Kapitalopsparing imid-